

Abstrakt

Tématem této bakalářské práce jsou proměny využívání „holandských vesniček“ v Česku, které se staly skutečným fenoménem v oblasti druhého bydlení a ovlivnily způsob využití českých rekreačních areálů cizinci na počátku 20. století. Cílem dané práce je zjistit, jak a z jakých důvodů došlo k proměnám vlastnických poměrů, fyzické podoby a využívání těchto vesniček v Česku. Teoretickým podkladem pro tuto práci jsou koncept internacionalizace, komercializace a životního cyklu destinace publikovaný Butlerem v roce 1980. Po uvedení základních poznatků na téma cestovního ruchu v Česku a druhého bydlení je proveden vlastní výzkum. Je realizován metodou mapování holandských vesniček a vybraných rekreačních areálů za účelem pochopit, zda fenomén holandských vesniček v Česku stále existuje. Výsledky ukázaly, že se zkoumané vesničky nachází v různých fázích životního cyklu destinace. Od 90. let se jejich vlastnická struktura výrazně změnila, hlavně po legislativních změnách v roce 2009 a z důvodu růstu cen nemovitostí. Počet nizozemských vlastníků klesl a mnoho nemovitostí bylo prodáno českým občanům nebo firmám. Jedním z důvodů poklesu zájmu nizozemských investorů o české nemovitosti je celkové snížení počtu návštěv Nizozemců do Česka a zvýšení jejich návštěv do jiných zemí jako Slovinsko, Polsko, Bulharsko a Albánie.

Klíčová slova

Druhé bydlení, cestovní ruch, holandské vesničky, Nizozemci, rekreační areály, vlastnická struktura, Česko.